

ἜΤΟΣ Γ'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 116

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 125

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἑφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 3 Μαΐου 1881.

Τὸ φαντασμοχορικὸν ζήτημα δὲν εἶναι ἀκόμη εἰς τὸ τέλος του. Περιπλέκεται αὖθις. Βεβχίως δὲ οἱ μέλλοντες ἱστορικοὶ θὰ εὐρωσι πλειοτέραν δυσχέρειαν νὰ ἐπιλύσωσι τοὺς γρίφους τοῦ ἀναιμάκτου ἑλληνικοῦ ζητήματος, ἢ τὰ μεγάλητερα κατὰ τὴν ἐποχὴν μας γεγονότα. Τόσον εἶναι ἀληθές, ὅτι οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα, Ἕλληνες καὶ ἄλλοδαποί, χριστιανοὶ καὶ μουσουλμάνοι, μετατρέπονται εἰς σοφιστὰς ἐν τῇ κλασικῇ τύτῃ γῆ τῆς σοφιστείας. Ἡ Ἑλλὰς καὶ τὰ ζητήματά της εἶναι ἀναντιορήτως ὅλως πρωτότυπά τινα φαινόμενα ἐν τῇ συγχρόνῳ ἱστορίᾳ.

Ἐν τούτοις σήμερον πάντες, συμπολιτευόμενοι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι, ἀπροκαλύπτως ὁμολογοῦσιν ὅ,τι πρὸ μηνῶν ἤδη σφωδρῶς ἐξήγησεν ὁ Ἀσμοδαῖος, ὅστις τίποτε εὐλικρινές δὲν ἀνεγνώριζεν εἰς τὰ ἐνεργούμενα, ἀλλὰ πρόθεσιν πρὸς ἐξκπτώσιν, ἐν ἄλλοις λόγοις κωμωδίαν σκοποῦσαν νὰ ἐπιτύχῃ νέον τι Νευκρίνον, πρὸς μεγίστην δόξαν τοῦ ἐπιτυχόντος τὴν παράστασιν ἡγέτου, χορηγοῦντος τοῦ ἔθνους.

Δυστυχῶς ἡ mise en scène δὲν ἐπέτυχεν. Εὐρέθη ἄλλος παιγνιδιάρης μεγαλύτερος, ὁ Βίσμαρκ, ὅστις ἄλλα καὶ ἄλλα κατορθώσας εἰς τὴν ζωὴν του, μέγαλα δὲ καὶ καθολικὰ εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα ἐπιδιώκων ἐν Ἀνατολῇ, δὲν ἀνεστάλη εἰς τὰς ἐνεργείας του ὑπὸ τῶν προαιωνίων πόθων μας, ὑπὸ τῶν μεγάλων ῥητόρων καὶ πολιτευτῶν μας. Καὶ πῶς ἠδύναντο ἀληθῶς ν' ἀνσταλῇ ἢ ἐπὶ τὰ πρόσωπα τοῦ ὑπὸ τοῦ μηδενός, ὑπὸ κενῶν φράσεων, ὑπὸ ἀτυναρτήτων καὶ ἀπολύτως ἀνεπαρκῶν παρασκευῶν, ἐνεργουμένων ὑπὸ πολιτευομένων, οἵτινες ἀνέκαθεν ἐθεώρουν τὸν πόλεμον ὡς τὴν μᾶλλον ἀπίθκων ἐκ τῶν ἐνδεχομένων περιπτώσεων;

Ὅτε ἐξερράγη ὁ ῥωσσοτουρκικὸς πόλεμος, τὸ κλίσημα τῶν ὀλιγίστων λειψάνων τῆς ἰδέας, ἧτις ὤπλισεν ἄλλοτε τοὺς Ἕλληνας κατὰ τῶν Τούρκων, ἦτο νὰ συμμαχήσωσι μετὰ τοῦ πολεμοῦντος τὸν προκίονιον δυνάστην τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους. Ἀλλὰ ἢ κατὰ παράδοσιν πολιτικὴ αὕτη ἐμύριζε μπαροῦτι, διὸ μετεβλήθησαν τότε ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἰς βλοσυροὺς διπλωμάτας, καὶ ἀπροκαλύπτως συνετάχθησαν μετὰ τῶν Τούρκων κατὰ τῶν ἐχθρῶν των. Ἡ ἀδελφότης μετὰ τούτων ἐκηρύχθη ὡς μόνη ἐθνικὴ πολιτικὴ. Ἡξίουον ὅμως, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, οἱ νικηταὶ νὰ μὴ χρίσωσιν ἐν μέρος τῆς νίκης των. Τούτου μὴ γενομένου, ἀνεκηρύχθη παρὰ τῶν αὐτῶν ἡ Αὐστρία ὁ σωτὴρ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Σήμερον κατγγέλλεται ὡς ὁ καταστροφεὺς αὐτοῦ. Οἱ αὐτοὶ δὲ ὄπαδοὶ καὶ κήρυκες τοῦ τουρκισμοῦ ἀνεκηρύττουσιν ἤδη τὴν πολιτικὴν τῶν ἐπικρασιῶν τοῦ 1854 καὶ τῆς Κρήτης ὡς τὴν μόνην ἐθνικὴν.

Ἐρωτῶμεν ἤδη, τί δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ ὅλον αὐτὸν τὸν ἀκατονόμηστον κυκεῶνα; Τί ἄλλο εἰμὴ, ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχε γενναῖον, πραγματικὸν καὶ σπουδαῖον ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἐδάφους τοῦ τόπου τούτου, καὶ ὅτι τὸ σύστημα τῆς δειλίας, τῆς βυζαντινῆς κακοπιστίας καὶ τῆς ἀπάτης, ἀπέληξεν εἰς ὅ,τι ἐπὶ τέλος ἐπρεπε ν' ἀπολήξῃ, εἰς τὴν ἀποτυχίαν, ἧς δὲν εἶδομεν εἰσέτι τὸ τέλος;

Εἰς ταμίαις τοῦ κράτους καὶ ἐν παρόδῳ γενικὸς ὀπληρχηγός κατὰ τὰ περίφημα πετοσωματικά, φημισθεὶς ἐπὶ ἀνδρεία καὶ ἀφιλοκερδεῖ φιλοπατρία (ἢ διάκρισις μεταξὺ φιλοπατρίας ἐν γένει καὶ ἀφιλοκερδοῦς φιλοπατρίας ἐν Ἑλλάδι πρέπει νὰ τίθεται, τοῦλάχιστον ὑπὸ τοῦ Ἀσμοδαίου, καὶ ὡς ἦνε καὶ πλεονασμός), εἶτα μεταβλήθῃς εἰς ἰδιοκτῆτην ἀτμοπλοίου πάντοτε ὑπὲρ πατρίδος, πρὸς ἀνάπτυξιν

της ατμοπλοίας του έθνους, παρασημοφορηθείς, δέν άμφιβάλ-
 λουμεν, και κατόπιν γενόμενος προσφιλής συνεταίρος του
 πρωθυπουργού, έπιδιοθείς, και πάλιν προς βελτίωσιν των
 πόρων του έθνους, εις την γεωργίαν και άγοράς τού μέγχα
 κτήμα της Καστανιώτισης έν Εύβοίχ έκ συμφώνου μετά
 του βηθέντος, υπόδειγμα γενόμενος της άφοσιώσεως του
 χρηστού πολίτου εις χρήσιμα έργα, εις τοιούτος άνήρ, πρό-
 τυπον των συνήθως έν 'Ελλάδι από τινος ύμνουλένων, δι-
 δν τουλάχιστον δέκα διαγοράκια θα έγραψεν έκάστη έρη-
 μερίς διακαλιζούσα επί κελώ τού όνομά του, — συνελήθη
 τέλος προχθές και άπήχθη εις τάς φυλακάς κατηγορούμε-
 νος επί παραχρησεί και κυκλοφορίχ γραμματοσήμου χι-
 λιάρων δραχμών. Τυτόχροίνως άποκαλύπτεται διά μιχίς
 έλλειμμα έκκτοντάδων χιλιάδων δραχμών εις τού τριμείν
 Θηδών, όπου ήν διωρισμένος, και συλλαμβάνεται και ο δι-
 δοχός του έν Θήβαις, όστις τή ενεργείχ του και τή έπιρροή
 των προς τον πρωθυπουργόν σχέσεών του, κατά την *Ha-*
llogereseian, διωρίσθη, επί τή ύρω να υπογράψη, ότι παρέ-
 λαθε τού τριμείν άνω έλλείμματος! Συγχρόνως συλλαμ-
 βάνεται έτερος ταμίας του κράτους έν Χαλκίδι, και άνα
 άπολούνται τηλεγραφικώς δύο έτεροι, έν άντακρίθωιν ώς
 ένοχοποιούμενοι και αυτοί. "Ενταχμα συλλήψεως έκδίδεται
 κατά άξιωματικό της Χωροφυλαχίς, φρουρού τέως της
 άσφαλείας του κράτους και των πολιτών, και άδελφού
 του ταμίου Βελεντζα. Τή αυτή ήμέρη άπάγονται εις
 την άντακρίσιν και έκείθεν δι' έντάχματος φυλακίσεως εις
 τάς φυλακάς δύο νέοι σπουδάζοντες τάς καλές τέχνας έν
 τή Πολυτεχνείω, υιοί των βηθέντων ταμίων. Είς γενεάς
 βόσκει τού έγκλημα και εις υιούς υιών. Και τού βλέπετε
 άπορρέον από πάσης κορυφίς, πάσης τάξεως έκ των άπο-
 τελευσών ακριβώς τά θεμέλια της νομιμότητος, της διοι-
 κήσεως, της κοινωνικής άσφαλείας, της τιμής του κράτους!
 Και εις έπίστεψιν της εικόνας ταύτης, ή Τουρκία διά να
 δώτη λαρίδα τινά Θεσταλίς θέτει ύρου; μεθερμηνευμέ-
 νου; εις την καθολιμουμένην, ότι έννοεί οι ήμίσεις των
 'Ελλήνων να γίνου, εις δυνατόν, τουρκοι ύπήκοοι, να διοικη
 αυτή πάλιν ό,τι άφορη τον πλουτον των παραχρησούμενων
 μερών, να καταργηθη έν μέρει τουλάχιστον τού Σύνταγμα
 έν 'Ελλάδι και να μη γίνετα στρατολογίχ πέρον του έσθμου
 της Κορίνθου, βεβαίως όντος ότι κι έξαιρέσεις και τά πε-
 λοποννησιακά μετά τού αυτό θα φέρωσιν άποτελεσμα και
 έντεθεν του Κόλπου. "Εν άλλοις λόγοις κηρύττει, ότι ουδε-
 μίαν έμπιστοσύνην έχει να υποβάλη ουδ' ένα των μέρη
 τούδε υπηκόων της εις τούς νόμους κράτους, έν τή τόσαι
 βρωμερική ύπόνομοι εκρήγνυνται άποκαλύπτουσαι την κο-
 πρίαν τότου έγκλήματος, τόσης ιδιοτελείας, τόσης κίςχύ-
 νης την δυσωδίαν, ακριβώς τάς ήμέρας καθ' άς πρόκειται
 περι έπεκτάσεως των όριών του κράτους αυτου και της
 ευεργετικής δήθεν έπιδράσεως του ευρωπαϊκού πολιτεύμα-
 τός του, της ήθικής προόδου και υλικής ευημερίας. Τί άπο-
 ρείτε πλέον, άν ο Κουμουνδοβρο; δέχεται όλους τούς ύρους
 τούτους και κραδοκεί τού μικρόν μέρος της Θεσταλίς ως
 θρίκμβον πολιτικόν, και μ' όλην την διάθεσιν να άφομοιώτη

την 'Ελλάδα προς την Τουρκίαν; Δέν είναι κέρδος μέγχα;
 'Ιδού ή θλιβερά εικών των πραγμάτων, ήν ειχεν άθυμος
 ο 'Ασμοδαίος ύπ' ύψιν του καθ' όλην την τελευταίαν έβδο-
 μάδα και ήν ουδ' ή άντακρίσις του κλεινού Μπούμπουλη
 εις Θεμιστοκλέα ήδυνήθη να φαιδρύνη μικρόν και να συγ-
 κεράση μετ' έλχίτι της ευθυμίας. 'Ιδού όποιος άνθοδέσμος
 πολιτικών όρκίων άποτελεσμάτων προσφέρει τή τακτικώρω
 κοινή της 'Ελλάδος ο Μάιος του ένδόξου κουμουνδοβρικού
 έτους 1881.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

'Εάν πιστεύσωμεν την πολύμητιν 'Ωραν, ή υπό του κ.
 Κουμουνδοβρου καταστροφή των προαιωρίων πόθων τοιαύ-
 την παράγγαεν επανάστασιν φυσιολογικήν εις τον σιδηροδ
 ήγέτην (κατά τού σιδηρούς δουξ Ουέλλιγκτων και σιδη-
 ρούς βρωδους 'Ρικζόλης), ώστε μετέτρεψεν αυτον εις αι-
 σθηματικήν παρθένον, άντακρινόσασκην έπιστολάς και αι-
 σθηνομένην δάκρυα εις τούς οφθαλμούς και έρόθημα εις
 τάς παρειάς!! ("Ορη 'Ωραν, αριθ. 55, σελ. 2). 'Ακόμα τι
 θα ακούσωμεν!

'Εάν ο μεγαλώνυμος ποιητής του *Don Zouar* και άσι-
 λικτος της νεκρολόγου διακαλοσύνης σατυριστής έγνωρι-
 ζεν, ότι ή 'Ελλάς, ύπερ ής ήλθε ν' άγωνισθη, αυτήν μό-
 νην άγχήσε, άφού έμίσητε τον κόσμον όλον, εάν έγνω-
 ριζεν ο των ύψηλοτέρων σφαιρών παροδίτης επί της γης
 και ο έν τή ιδέα της 'Ελλάδος άντακρινωμένης επνευρών
 τού όνειρον των άνωτέρων κόσμων εις ους άνηκεν, εάν έγνω-
 ριζεν, ότι ή 'Ελλάς αυτή ή' άποκαθίστατο γη Βελεντζών
 και σχολαστικισμού, ώστε και επί του μνημείου του κατά
 προτίμησιν να έγχαρχθη μίαν ήμέραν θεματογραφία άρ-
 χικής ελληνικής στιχογραφίχ έν γλώση νεκρη και άκατα-
 λήπτω τούς πολλούς, βεβαίως θα προύτιμα να συντελέση
 εις παράτσειν της δουλείας της, ότε τουλάχιστον δέν ειχε
 τόσον θράσος ή καμική άξίωσις αυτη να καλύπτωμεν την
 φιλίακην μας διά κόμης νεκρών, την άμουσίαν και άμα-
 θεϊάν μας δι' άπολαμμένων λέξεων.

'Αντακρινόσκοντες καθ' έκάστην εις τάς έφημερίδας, ότι
 έκομίσθησκν, νυν μέν διά τούτου, νυν δε δι' εκείνου του
 ατμοπλοίου πάτης εθνικότητος, άλλοτε πολεμοφόδιχ και
 άλλοτε κτήνη και πάλιν κιβώτιχ και έκ νέου όπλα και έν-
 δύματα και πάσα ή λοιπή προμήθειχ, κινούμεθα έκ περιε-
 γίχς να έρωτήσωμεν: Πότε τέλος πάντων θα λήξη τού έρ-
 πόριον τούτο της moutarde après diner, άφού δά κα
 άληθώς περι ουδανός άλλου έπρόκειτο είμή περι του γαργα-
 τού τού μελλιούνιχ;

• 5 Η Γ Κ Ο Λ Ο Σ Ι Α Σ • 5 Ο ρ α ν Ο .

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ ὑπουργείου μᾶς πρῆρτε τὴν ἐξῆς πολῦτιμον ὕλην διὰ τὸν Ἄσμοδαϊον. Εὐχριστοῦμεν δὲ ὅλους τοὺς Κυρίους ὑπουργοὺς καὶ τὰ ὄργανά των διὰ τὴν εὐμενῆ ταύτην σύμπραξιν εἰς τὴν ἐπίκουρον σύνταξιν τοῦ φύλλου μας :

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΑΥΤΟΛΕΞΕΙ

(Ἐκ τοῦ «Ἐθνικοῦ Πνεύματος» τῆς 29 Ἀπριλίου).

«Χθὲς Κυριακὴν, περὶ ὥρην 9 π. μ., ὁ ἐπὶ τῶν Νευτικῶν ὑπουργὸς κ. Μπούμπουλης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Κουντουριώτου καὶ τοῦ πλοίαρχου κ. Α. Μικρούλη, ἐπεσκέφθη τὴν κωμόπολιν τῆς Σαλαμίνας, εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς ὁποίας, ἐν τῇθῆτει Ἀράπη, ἰδρύεται ὁ ὀριστικὸς Β. ναύσταθμος. Ἐνθους ἄπας ὁ λαὸς τῆς Σαλαμίνας μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τῶν ἀρχῶν ὑπεδέχθησαν τὸν κ. ὑπουργὸν ἐν μέτρῳ ζωηροτάτων ζητωκραυγῶν κατὰ τὴν ἐξόδον τῆς κωμοπόλεως, ἔνθα ὁ δημαρχεὺς κ. Πέτρος Παπασωτηρίου Σακελλαρίου προσεφώνησεν αὐτῷ τὰ ἐξῆς :

« Ἐξοχότατε !

» Μετὰ τὸν πρῶτον τῶν Ἑλλήνων Σαλαμινομάχων Θεμιστοκλῆζ, τὸν προσεγγάοντα θῆμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος καὶ αὐτὴν τὴν ἀτομικὴν του φιλοτιμίαν καὶ ἰδόντα μὲν μετ' ἀμιμῆτου ἀνοχῆς ὑψωθεῖσιν κατ' αὐτοῦ τὴν βλάβαν ἀγερώχου Σπυριτάτου ναυάρχου, συντρίψοντα δ' εὐθέως αὐτὴν διὰ τοῦ πολυκρότου ἐκείνου ῥήματος « πᾶταξον μὲν, ἀκουσον δὲ », ΣΓ ΠΡΩΤΟΣ, ἔνδοξε γόνε τῆς νέεος Ἀμφιζόνοσ Μπομπουλίνας, ΘΕΡΑΓΓΑΣ ΒΕΘΑΡΩΣ τὰ κατὰχθόνια δεσμά, δι' ὧν συνείχετο φθίνον καὶ εὐρωτιῶν τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν εἰς τὰς ἀμοίρους ναυτικῆς δόξης τῆς Τροϊζήνοσ ἀκτάσ, καὶ ἐταύτισασ τὴν τύχην τοῦ ἀριεγενοῦσ ἑλληνικοῦ στόλου μετὰ τῆσ ἐνδόξου ταύτης νῆσοσ τοῦ Ἀλάρτοσ καὶ τοῦ Θεμιστοκλείουσ. Ὑποδεχομένη δὲ σήμερον ἐν τοῖσ κόλλοισ αὐτῆσ ἡ ἄσημοσ μὲν τονῦν, ἀλλ' ἐνδοξωτάτη τὸ πάλαι Σαλαμίς, σὲ τὸν ΜΕΓΑΝ ΕΓΕΡΓΕΤΗΝ αὐτῆσ τε καὶ σύμπαντοσ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εὐλόγωσ προσδοκῶντοσ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων καὶ ἐλπίδων αὐτοῦ ἐκ τῆσ μετ' ἀπραξιμῆσ ἀρκατοσ ἀρκατοσ καὶ λίαν σκοπίμου κατὰρτίσεωσ τῶν θλασσίων τοῦ ἔθνοσ δυνάμεων, καὶ μὴ δυναμένη μὴδ' ἔχουσα τὸ παρ' ἅπαν κειρόν, ἵνα ἐπιδείξῃ σοὶ τὴν ἐμπρῆπουσιν εἰς τοιαύτην ἐπισημότητα κατὰλληλον ὑποδοχῆν, ἀρκεῖται προσφωνοῦσα δι' ἐμοῦ, τοῦ δημαρχεῦσοντοσ αὐτῆσ, ἀπλοῦν μὲν, ἀλλὰ πλήρεσ ἀγνῆσ, ἀπροσποίητοσ καὶ ἐγκαρδίου εὐγνωμοσύνησ τό : ὡσ εὐ παρέσθησ ἐν ἡμῖν ΜΕΓΑΘΥΜΕ τῆσ Σαλαμίνοσ καὶ ΠΑΝΤΟσ ΤΟῦ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟσ εὐεργέτα. »

» Πᾶρκατα δὲ ὁ κ. Μπούμπουλησ ἀντεφώνησεν αὐτῷ οὕτωσί :

« Ἀποδίδων δι' ὑμῶν, κ. δήμαρχε, τὰσ εὐχριστίασ μου τῷ εὐγενεῖ τῆσ Σαλαμίνοσ λαῶ ἐπὶ τῇ λίαν κολακευτικῇ ὑποδοχῇ, ἧσ ἔτυχον ἐπὶ τῆσ νῆσοσ ὑμῶν, δρᾶττομασι συγχρόνωσ τῆσ εὐκαίριασ, ὅπωσ ὑπενθυμίτω ὑμῖν, ὅτι ἀνάγκη ἵνα μοὶ χορηγηθῇ ἡ διηνεκῆσ καὶ ἐν ἔργοισ ἐκδηλουμένη συνδρομῇ ὑμῶν πρὸσ εὐχερεστερῶν διεξχωγῆν τοῦ δυσχεροῦσ ἔργου, οὐπερ ἐπὶ τῆσ νῆσοσ ὑμῶν τὴν ἰδρῶσιν ὑπὸ αἰσίουσ

οἰωνοῦσ ΕΠΕΛΑΒΟΜΗΝ, ἀποδεικνύοντεσ οὕτωσ, ὅτι δικαίωσ δύνασθε νὰ κυχᾶσθε ὅτι τυχεράτεσ ἀπόγοισ τῶν ἡρώων τῆσ ἐν Σαλαμίνι ναυτικῆσ γιγαντομαχίασ. »

» Μεθ' ἡ γευματίασ ὁ ὑπουργὸσ καὶ θεασάμενοσ τὸν πρὸσ τιμὴν αὐτοῦ τελεσθέντα δημόσιοσ χορὸν τῶν σεμνῶν Σαλαμινίων παρθένων καὶ τῶν ΕΥΚΙΝΗΤΩΝ ΝΑΥΤΙΑΔΩΝ, εὐρύθμωσ καὶ ΘΕΛΕΤΙΚΩΤΑΤΑ ὀρχησαμένων ὑπὸ τὴν συνοδείαν τῆσ παικνίζούσησ διαφόρουσ ἑλληνικοῦσ χοροῦσ ναυτικῆσ μουσικῆσ τοῦ εὐδρόμου « Ναυάρχου Μικρούλη », ἀπῆλθε τῇ 5 μ. μ., ἀρίστωσ ἐκ τοῦ τόπου ἀποκομισάμενοσ ἐντυπώσεις. »

Κώστας ὁ ρήτορασ λέγει :

« Τί φωνάζετε ; πόλεμο θέλετε ; νὰ μαυροφορέτῃ ἡ Ἑλλάδα, νὰ χαθοῦν τόσοι ἀξιωματικοί, τόσοι ἐπίστρατοι ! καὶ τί θὰ γείνουν ἡ γυναίκες των καὶ ἡ ἀγαπημέναισ των ;

» Πέρνομε τὴν Πούντα, πέρνομε τὸ Δομοκό, δὲν σᾶσ σώνει ! Ὁ Κουμουνοῦροσ καὶ τὸ Βῶλο θὰ ἄφινε εἰς τοῦσ Τούρκουσ, ἀλλ' εἶναι ἐχθρὸσ τοῦ Τζιῶτη, τοῦ πατριώτη μου, καὶ θέλει νὰ τὸν πύσῃ ἀπὸ πρόξενο. Ἀφοῦ θὰ ἤμαστε φίλοι μὲ τοῦσ Τούρκουσ, δὲν εἶναι σωστὸ ν' ἀδυνατίσωμε τὴν Τουρκίαν. Σῶνει ἡ Πούντα, εἶναι σὰν τὸν Κεβοδόρο, σῶνει ὁ Δομοκόσ, ἔχει σπῆτιν, ἔχει καὶ ἕνα κάστρο.

» Ἠθέλατε κἀνενα Κανάρη, ἀνθρωπο αἰμοδόρο, νὰ θύσῃ καὶ νὰ κᾶψῃ ; Ὁχι, ὁ Κουμουνοῦροσ εἶναι ἀληθινὸσ φιλόδοξοσ, δὲν θέλει αἷμα. Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, Ἑλληνεσ.

(Ἱστορικώτατον).

ΑΙΩΝΙΚΑ

Ἐκ τῆσ ἀπαντήσεωσ τοῦ σοβροῦ Αἰῶνοσ εἰς τὸν Ἄσμοδαϊον κινθάνομεν :

α.) Ὅτι ἡ δικλωμῶδησι δὲν ἀνήκει εἰς σατυρικὴν ἐφημερίδα (!)

β.) Ὅτι ὁ ἐκφέρων ἀπειλάσ κωμικῶσ δὲν εἶναι κωμικόσ!!!

γ.) Ὅτι διὰ νὰ πλεύσῃ τισ εἰς Κόρινθον πρέπει νὰ βγάλῃ διαβχτήριον ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Αἰῶνοσ.

δ.) Ὅτι οἱ Ὀλλανδέζοι, οἱ μὴ ἐπονομαζόμενοι μεγαλοπρεπεῖσ Πολίται, ὑβρίζοντα. Καὶ

ε.) Ὅτι οἱ πρῶην γνώριμοι, καίπερ ἔχοντεσ τρόποσ ἱερεῖσταστικοῦσ καὶ αὐλοκόλακεσ χαρακτηριζόμενοι, πρέπει νὰ ἐκτιμῶντα διὰ τε ἄλλα καὶ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ !!

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι μετὰ τὰσ τελευταίασ μάλιστα εἰδησεις τῶν ἐκτάκτων ἐπιτυχιῶν, εἰσ ἅσ ὁ Τόποσ προήχθη, χάρισ εἰς τοῦσ ἀτρίτουσ κόπουσ καὶ τοῦ Αἰῶνοσ, ὀλίγησ ἔχομεν διέχθεσιν νὰ ἀσχολούμεθα περιπλέον εἰς τοιαῦτα ζητήματα βυζαντινῶν λογοπικγιῶν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.